21/10/2021

1η Γενική Ιερατική Σύναξη – Προκλήσεις στην μετά covid εποχή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η 1η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος για το νέο Ιεραποστολικό έτος πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου. Η Σύναξη ξεκίνησε με την τέλεση Τρισαγίου υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών & Πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου, του από Δημητριάδος, με την ευκαιρία της μνήμης του Οσίου Χριστοδούλου του εν Πάτμω.

Ακολούθησε ο Αγιασμός ενάρξεως των Συνάξεων από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο, ο οποίος πραγματοποίησε και τον εναρκτήριο Χαιρετισμό. Ο Σεβασμιώτατος μίλησε από καρδίας και όπως

χαρακτηριστικά επεσήμανε, “με αγάπη και αγωνία”. Ζήτησε από όλους τους πατέρες “να είμαστε ενωμένοι και να διακονούμε αυτή την ενότητα με το έργο

είμαστε μία Εκκλησία”. δύσκολο χειμώνα που ιο ώστε να μπορέσουμε μας έχει αναθέσει».

Στη συνέχεια, ο Πρωτ. Δημήτριος Κατούνης, Δ/ντής της Σχολής Αγιογραφίας «Διά χειρός», ανέπτυξε το θέμα «Νέες προκλήσεις, η μετά covid – 19 εποχή», που απασχόλησε μία εκ των οκτώ ομάδων συμπροβληματισμού, εκ των Κληρικών μας, που συνέστησε η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος και Αλμυρού και εργάστηκαν μέσα στο Καλοκαίρι πάνω στα ζητήματα της πανδημίας.

Ο ομιλητής παρουσίασε το κείμενο συμπερασμάτων της ομάδος, σύμφωνα με το οποίο, «πρώτη φορά η παγκόσμια κοινότητα έρχεται σε αμηχανία και καλείται να αντιμετωπίσει καταστάσεις που πραγματικά τέμνουν και σημαδεύουν την ιστορία της. Για πρώτη φορά η ανθρωπότητα ενώθηκε κάτω από τον πόνο και την αγωνία για την αβεβαιότητα του παρόντος και τη ζοφερή προσμονή του μέλλοντος», μάλιστα «έχει να αντιμετωπίσει θέματα για τα οποία δεν προετοιμάστηκε:

Α. Οι αιτίες της πανδημίας. Μία πρώτη πρόκληση είναι να φανεί η αλήθεια για τις αιτίες της πανδημίας, διότι αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ στην επιστροφή μας προς την κανονικότητα. Εάν μάθουμε τί γέννησε τον κορωνοϊό, θα μπορέσουμε να αποφύγουμε την επανάληψη αυτής της δυσάρεστης εμπειρίας....

Β. Η αδυναμία της ιατρικής. **Μέσα από την παρούσα πανδημία φάνηκε μία αδυναμία της ιατρικής επιστήμης να φροντίσει τον πάσχοντα άνθρωπο γρήγορα και αποτελεσματικά. Αμηχανία και σύγκρουση απόψεων χαρακτηρίζουν τον ιατρικό κόσμο σ' αυτή τη φάση, με αποτέλεσμα τον παγκόσμιο θρίαμβο της πανδημίας... Μέσα στο δράμα της περιπέτειας αυτής, εντελώς οξύμωρα, ανθούν τα οικονομικά συμφέροντα, οι κενοδοξίες και οι μωροεγωισμοί των ιατρών...**

Αυτό, βεβαίως, έρχεται σε οξύτατη αντίθεση με τον ηρωισμό χιλιάδων λειτουργών της υγείας, ιατρών και νοσηλευτών, που θυσίασαν και θυσιάζουν ολόθερμα και ανεπιφύλακτα τον εαυτό τους, αναλισκόμενοι στη φροντίδα των ασθενών τους... Η μεγάλη πρόκληση για την ιατρική δεν είναι μόνον η αδυναμία της στην αντιμετώπιση της ασθένειας αλλά και η αδυναμία της στο να ομονοήσει και να βρει μία κοινή γλώσσα έκφρασης και επικοινωνίας...

Γ. Η δύναμη της φαρμακευτικής (κυρίως των φαρμακευτικών εταιρειών). Η ασθένεια του κορωνοϊού ανέδειξε την καινοφανή εξουσία της φαρμακευτικής... Αυτό φάνηκε πολύ καθαρά στην υπόθεση των εμβολίων. Όλος ο θόρυβος και οι συγκρούσεις για τα εμβόλια στηρίζεται, όπως πλέον ομολογείται φανερά, πάνω στα συμφέροντα των διαφόρων φαρμακοβιομηχανιών...

Δ. Η αμηχανία της λογικής. Η πανίσχυρη λογική μας υποκλίνεται μπροστά στο μικροσκοπικό ιό. Αδυνατεί να τον προβλέψει, να τον ταξινομήσει, να τον διαχειριστεί, διότι ο ιός έχει τους δικούς του μηχανισμούς και τη δική του λογική...

Ε. Η φιλοσοφία περί ζωής... Παρ' όλο τον πλούτο της ανθρώπινης σκέψης φανερώθηκε η φτώχεια της ανθρώπινης ψυχής. Μέσα στα πολλά του κατορθώματα ο άνθρωπος δεν κατάφερε τελικά να φιλοσοφήσει βαθιά πάνω στα μεγάλα θέματα της ύπαρξής του, της ζωής και του θανάτου...

Στ. Η επιβολή του φόβου... Ο φόβος έγινε ένα εργαλείο επιβολής για τακτικές και συνήθειες προσβλητικές προς το ανθρώπινο πρόσωπο... δηλητηρίασε τις καρδιές και ψύχρανε τους ανθρώπους. Έγινε το νήμα και η σκιά που ένωσε ολόκληρη την ανθρωπότητα, ανεξάρτητα από θρησκείες, ιδεολογίες, πολιτικά συστήματα και βιοτικό επίπεδο... μετατράπηκε σ' ένα εργαλείο ελέγχου και καθοδήγησης των μαζών. Έγινε ο βασικός παράγοντας πάνω στον οποίο στηρίζονται τα νομοθετήματα και οι κυβερνητικές οδηγίες προς τους πολίτες. Η μεγαλύτερη πρόκληση από τούδε και εις το εξής είναι να μπορέσει η ανθρωπότητα να ξεπεράσει το σκοτεινό πέπλο του φόβου που σκέπασε τους πάντες.

Ζ. Η ιεράρχηση των αξιών... Η υγεία, η αγάπη και η ευμάρεια υπερτιμήθηκαν ως ανθρώπινες αξίες. Υπερκάλυψαν καθετί άλλο και ο σεβασμός προς αυτές επιβλήθηκε χωρίς δεύτερη σκέψη και διάλογο. Η ελευθερία του προσώπου, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η φιλία, ο σεβασμός στα γηρατειά, η αντικειμενική πληροφόρηση, η παιδεία, η θρησκευτική πίστη υποτιμήθηκαν πάρα πολύ...

Η. Διαπολιτικά προβλήματα και διακρίσεις ισχυρών και αδύναμων κρατών και εθνών... Οι οικονομικά εύρωστες χώρες ανέπτυξαν τις άμυνές τους γρήγορα και αποτελεσματικά. Οι υποανάπτυκτες χώρες αφέθηκαν στην πορεία των

πραγμάτων, να περιμένουν τα ψίχουλα από τα περισσεύματα των ισχυρών για να επουλώσουν τις πληγές τους...

Θ. Η άγνοια της αλήθειας... Σ' ολόκληρο τον πλανήτη πλανιέται το βασανιστικό ερώτημα εάν βιώνουμε μία παγκόσμια απάτη ή μία τραγική πραγματικότητα. Αυτό το ερώτημα γεννιέται μέσα από την αντιφατικότητα και τον ευμετάβλητο χαρακτήρα των μέτρων που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της πανδημίας...

Ι. Ο διχασμός... Ήδη διαπιστώνουμε πως οι άνθρωποι χωρίστηκαν σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους, σε εμβολιαστές και αντεμβολιαστές, σε συμβιβασμένους και σε επαναστάτες, σε εύπιστους και σε δύσπιστους. Εάν δεν απαλειφθεί αυτός ο διχασμός σ' όλες τις μορφές του, θα φέρει πολύ μεγαλύτερα δεινά από αυτά που φέρνει η αρρώστια. Εάν συντηρηθεί, οι άνθρωποι θα χάσουν πολύ περισσότερα πράγματα από την υγεία του σώματός τους... ΙΑ. Οικονομική κρίση... Με τη θύελλα της πανδημίας τα οικονομικά προβλήματα αυξήθηκαν δραματικά.

Η. παράνομη εκμετάλλευση των εργαζομένων, ο παράλογος και ανήθικος πλουτισμός κάποιων επιχειρηματιών, η εξαθλίωση των φτωχότερων κοινωνικών ομάδων είναι μερικές από τις επιπτώσεις της πανδημίας, που δύσκολα θα θεραπευτούν...».

Στη συνέχεια, ο ομιλητής αναφέρθηκε στο δεύτερο επίπεδο των προκλήσεων της πανδημίας, όπου «εντάσσονται η θρησκευτική πίστη και η στάση της Ορθοδοξίας απέναντι σ' αυτό το θέμα», καθώς «ο κορωνοϊός συνέλαβε τους ορθοδόξους αδιάβαστους και απροετοίμαστους: **Α.** Ο διχασμός και η αντιφατικότητα... Πρέπει να καταλάβουμε πως ο διχασμός και η αντιφατικότητα των μελών της Εκκλησίας, και κυρίως των ποιμένων, απομάκρυναν πάρα πολλούς ανθρώπους απ' αυτή, τους σκανδάλισαν και τους εμπόδισαν να την εμπιστευτούν, και μάλιστα σε μία τόσο δύσκολη περίοδο της ζωής τους, όπως είναι η πανδημική κρίση που βιώνουμε... **Β.** Θεολογική ανεπάρκεια... Δυστυχώς, μία γελοιωδέστατη ημιμάθεια μετατρέπει μερικούς κυριολεκτικά ψυχοπαθείς σε καθηγητές και καθηγουμένους του λαού, ενώ ένας είναι ο μόνος καθηγητής και ηγούμενος, ο Χριστός. Αυτή η ημιμάθεια, σε συνδυασμό με τον εωσφορικό εγωισμό, δυσφημούν το Ευαγγέλιο, διασύρουν το όνομα του Τριαδικού Θεού και ασύστολα εγκληματούν απέναντι στους ανθρώπους... **Γ.** Έλλειψη ηγετικού και στιβαρού λόγου... Δεν ακούστηκαν λόγια αληθινής παρηγοριάς από χείλη επίσημα. Μόνον χλιαρές προσεγγίσεις, αόριστα γλυκανάλατα κείμενα, άνευρες αποφάσεις και ποικιλόμορφες παροτρύνσεις, χωρίς ουσιαστική βαθιά τεκμηρίωση... **Δ.** Φιλανθρωπία... η Εκκλησία, μέσα από τις συντονισμένες ενέργειες της χρηστής διαχείρισης και της διάθεσης προσφοράς, στήριξε όσο μπόρεσε τους ενδεείς και αυτό είναι πανθομολογούμενο ακόμη και

από τους εχθρούς της... **Ε.** Οικονομική δυσπραγία... Η νέα πρόκληση για την Εκκλησία είναι να βρει τους τρόπους να ορθοποδήσει οικονομικά από μόνη της, με αξιοπρέπεια και αρχοντιά, χωρίς να περιμένει ελεημοσύνες και προσβολές... Στ. Υπαρξιακές αναζητήσεις... Η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει τις απαντήσεις για όλα τα υπαρξιακά θέματα, αρκεί να προσφερθούν στους ανθρώπους με διάκριση και αγάπη, προκειμένου να χορτάσουν την πείνα και τη δίψα τους για την αλήθεια... **Ζ.** Πνευματικός αγώνας... Μόνον ο πνευματικός αγώνας με μετάνοια και καθοδήγηση μπορεί να αποτρέψει την απελπισία και τα ολέθρια αποτελέσματά της... **Η.** Η προσέγγιση των ανθρώπων... Η διδασκαλία, το κήρυγμα, η κατήχηση, η καθημερινή επαφή είναι απαραίτητο πλέον να έχουν ανθρωπιά, ευγένεια, θαλπωρή, αυθεντικότητα και ειλικρίνεια... **Θ.** Ενότητα και διαφορετικότητα... Ειδικά στην Ελλάδα, η Εκκλησία είναι απαραίτητο να παίξει τον ενοποιό της ρόλο δυναμικά, διότι φαίνεται πως ο διχασμός είναι ένας κίνδυνος προ των πυλών με ολέθρια πάντοτε αποτελέσματα... **Ι.** Πίστη και επιστήμη... Η Εκκλησία δεν καλείται να δώσει απαντήσεις σε επιστημονικά θέματα. Δεν πρέπει να δίνει συμβουλές σε ιατρικά προβλήματα, σφετεριζόμενη το δικαίωμα των ειδικών επιστημόνων να το κάνουν αυτό. Αλλά και η επιστήμη δεν έχει το δικαίωμα να θεολογεί και να αποφαίνεται για θέματα που το πείραμα και η λογική δεν μπορούν να τα αγγίξουν... **ΙΑ.** Εκκλησία και πολιτεία... Στην περίοδο της πανδημίας η πολιτεία στοχοποίησε την Ορθόδοξη Εκκλησία, την ταπείνωσε, την εξευτέλισε και την κτύπησε φανερά και υπόγεια πολλές φορές... **ΙΒ.** «Κόκκινες γραμμές»... Καθώς, όμως, η πανδημία εξελίσσεται όλο και περισσότερο σε πολιτικό γεγονός και μπαίνουν πλέον σε πρώτη γραμμή τα θέματα της πολιτικής ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Εκκλησία δεν πρέπει να σιωπήσει. Δεν είναι θέματα που άπτονται άμεσα της σωτηρίας, αλλά είναι θέματα που θίγουν την προσωπικότητα των πολιτών, οι οποίοι είναι παιδιά της και μέλη της...».

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, **ο π. Δημήτριος παρατήρησε ότι, «μέσα από την οδυνηρή εμπειρία της πανδημίας, προέκυψαν μία σειρά από ανάγκες, που η Ορθόδοξη Εκκλησία καλείται να θεραπεύσει. Είναι η ανάγκη αγιασμού, ενίσχυσης της λατρείας, παρηγορητικού λόγου, έμπρακτης φιλανθρωπίας. Η ανάγκη πνευματικής και πολιτιστικής καλλιέργειας των κληρικών, ενημέρωσης, συμπαράστασης, καθοδήγησης. Τέλος, η μεγάλη ανάγκη επαναπροσδιορισμού της ορθόδοξης εκκλησιολογίας, της θεολογίας του πόνου, της διδασκαλίας περί της αιωνιότητας, της ανθρωπολογίας, της θεολογίας περί λατρείας και μυστηρίων. Η εκπλήρωση όλων αυτών των αναγκών θα φέρει και πάλι την πολυπόθητη κανονικότητα, για την οποία όλοι χρειάζεται να αγωνιζόμαστε και να προσπαθούμε**».

Ακολούθησε αναλυτική συζήτηση και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο.